

Je to veľmi zaujímavá práca. Je to fascinujúce byť priamo pri operáciách, vidieť, ako sa transplantujú orgány. Mňa táto práca naozaj baví. Moja práca je z môjho pohľadu nesmierne náročná na sústredenie sa, zamestnanec musí byť koncentrovaný na 100 %, veď na sále ide vždy o život.

Ako často chodievate na Slovensko?

V práci mám možnosť sama si rozpísať služby. Máme 12 hodinové smeny – denné, nočné, víkendové. Snažím sa naplánovať si to tak, aby som dvakrát do mesiaca strávila niekoľko dní s rodinou na Slovensku.

Je podľa Vás rozdiel v slovenskom a rakúskom zdravotníctve?

Rakúske zdravotníctvo je na vysokej úrovni, ale konkrétne rozdiely neviem povedať, lebo som v slovenskom zdravotníctve nepôsobila. Jedine k čomu sa môžem vyjadriť je skutočnosť, že som ešte nepočula, aby v systéme zdravotníctva chýbali finančné prostriedky na čokoľvek. Nemocnice sú, čo sa týka interiérov a vybavenia, na omnoho vyššej úrovni. Máme tam špičkové prístroje a odborníkov, ktorí bežne vykonávajú také zložité operácie, ktoré sa na Slovensku bežne nevykonávajú. Na oddelení, kde pracujem, máme jednu

operačnú sálu, jedinú vo Viedni, ktorá stála viac ako 1 milión Eur.

Neuvažovali ste o možnosti vrátiť sa na Slovensko?

Určite nie, som maximálne spokojná s rakúskym pracovným systémom. Myslím si, že zdravotnícky pracovník v Rakúsku zarobí dostatočne slušne na to, aby mal dosť na živobytie.

Ďakujeme za rozhovor.

ESTHER

BRIGÁDA MA ZMENILA

Moja letná brigáda bola nezvyčajná tým, že som mal možnosť pracovať v najmenších veľhorách na svete, a to v našich Vysokých Tatrách, konkrétne na Zamkovského chate. Pracoval som ako čašník a vysokohorský nosič. Aké boli moje začiatky? Drsné, nikoho som nepoznal, prišiel som tam ako rozmazaný chlapec, ktorý mal vždy všetko. Čítil som sa ako čierna ovca. Postupne sa to zlepšovalo a spriatelil som sa so všetkými. Najviac času som trávil v kuchyni, umýval som riad, obsluhoval hostí. Brigáda ma veľmi zmenila. Musel som robiť veci, ktoré som nenávidel, napríklad umývanie dlažky, čistenie kachličiek kefkou, umývať hnce, ktoré boli väčšie ako mňa a hlavne naučil som sa ľuďom povedať NIE! Prečo? Mnohí hostia nás – zamestnancov dosť zneužívali, mnohí boli odmeraní, agresívni a veľmi nepríjemní, keď nedostali hneď, čo si zaželeli. Neuvedomovali si, že nie sú v päť hviezdičkovom hoteli, ale v prírode. Z chaty som si odniesol jedno veľmi dôležité ponaučenie, a to neplývať jedlom. Uvedomil som si to, keď som niesol tie ťažké kilá na chrbte, pot mi oblieval čelo i celé telo a popri tom som si v duchu spomínal na to, aké množstvo jedla končí v kontajneri. Každopádne mi Tatry prirástli k srdcu, už teraz mi chýbajú tie krásne stromy, skalnaté chodníčky či prvé ranné lúče zobúdžajúceho sa slnka.

JAKUB